

отъ очитѣ ни. *Т. II.* Дигайте мъгли пракове Та затулете слънце-то. *Д. 12, 4—5.* Земя-та ни затуля за нѣколко время слънце-то и нѣ го видимъ прѣмрѣжено, затулено. *Л. Д. 1872 р. 119* Облакъ-тъ ни затули отъ очисти островъ Капреа и градъ Мисенъ. *Л. Д. 1874, 118.* Месечина-та го (Меркуль) затулява на 11 марта по 10 часа вечеръ и на 7 септемвр. посрѣдъ нощъ. *Л. Д. 1875 р. I.* Малко момче в енджик бръкна Та извади до двѣ кърпи И затули до двѣ рапи. *Д. 33, 23—25.* Стати-стиката на Ромъния и до днесъ още не е рѣшила своята най-главна задача, защо-то патриотизмътъ ѝ затуля очите. *З. 95.* Трѣва-та затуля земята отъ слънечните лучи. *З. 123.* 2) заткну, затыкаю: И двѣ-тъ дупчици съ единъ прѣстъ да затулимъ. *Л. Д. 1876 р. 84.* Гарафата са затулва съ една плута (гѣба) *Л. Д. 1876 р. 74.* 3) сотру, стираю, уни-тожу: Тамъ онзи голѣмъ и прочутъ градъ, неговате жители и четирѣ-тѣхъ онѣзи острове, които ты разори и затули отъ лицето на земята съ твоитѣ магин! *Х. I, 101. (ср. затрихъ).* **Зату́лж са Затуля́мъ** са покрюсь, покрываюсь; спрячусь, спрячусь; скрюсь, скрываюсь: Небе-то ся затулило съ облаци. *Л. Д. 1876 р. 192.* Слънце-то ся показа, въ слабо и блѣдно, като че иска да ся затули. *Л. Д. 1874 р. 119* Слън-це-то са затули за 108 дни подъ хоризонтъ-тъ *Л. Д. 1876 р. 138.* Затулилъ ся задъ кокалъ-тъ. Казватъ на малкы-тъ дѣтца, кога-то зи-мать голѣмы кокале. *Ч. 160.* Въ шумъ зеленъ ся затолихъ „Горо зе-лена! ты мила майко! Успока хранишь ли“ възгласихъ, „Четъ юнашка в'усой дълбоко?“ *Гл. 57.* Филоклъ са затуляше свѣтливо (*Ph. se ca-chaît modestement*) *Т. 237.* Слѣдъ малко се затулихъ въ темнината. *Тб. 74.*

Зату́памъ *м. св.* **Зату́пквамъ** забьюсь, начинаю биться: Сърдце-то затуна радостно. *Л. Д. 1874 р. 107.* И сърцето му затуна отъ радость и любовь (*Aussitôt son cœur fut ému de joie et de tendresse*). *Т. 358.* Като да прѣдлющуваше нѣщо си сърцето му, щомъ си при-помняше за него, силно затупкване. *Зк. 90.* Кога щомъ си спомнихъ за васъ, сърдцето ми са свиваше и силно затупкваше. *Зк. 149.*

Зату́пуркамъ *м. св.* затопочу: Тръгнѣхъ полека слѣдъ колата, конницата редовно безъ викъ и свиркане, затупурка слѣдъ нѣшнѣ. *Тб. 74.*

Затѣ́мѣмъ *м. св.* посватаюсь: Затѣмки Стоянъ, затѣмки Гюбрея вита невѣста, Затѣмки и ж ютѣмки И на ж Стоянъ доведе. *Ч. 353.*

Затѣ́кнж *м. св.* **Затѣ́квамъ** *м. дл.* 1) заткну, затыкаю: А на доло ѝ (на хуркѣ) оставѣтъ унашкѣ, кож затѣквѣтъ жени на полсъ и прѣдѣтъ съ въртено въртящи съ дѣснѣ рѣкж и сучаще. *Пк. 83**** Я